

הדרשה של אלונה

שלום לכולם,

הפרשה שלי היא פרשת נח, שבה אנו קוראים על תקופה בה אנשים סטו מהדרך הטובה ועקב כך אלוהים החליט להציף את כל הארץ ולמעשה להתחיל מחדש.

הוא בחר את נח שיבנה תיבה ויביא אליה זוג מכל זני החיות ואת משפחתו.

אחרי שנח סיים לבנות את התיבה, אלוהים באמת הציף את העולם ואחרי המון זמן (שנה 11 יום ליתר דיוק)

והמים היו הלוך וחסור עד החודש העשירי בעשירי באחד לחודש נראו ראשי ההרים ויהי מקץ ארבעים יום ויפתח נח את חלון התבה אשר עשה: וישלח את הערב ויצא ושוב עד יבשת המים מעל הארץ: המים החלו לרדת ונח שלח את היונה למצוא אדמה. היונה חזרה עם עלה זית בפיה וכך נח למד שאכן יש אדמה יבשה והוא חזר אל הארץ לברוא הכל מחדש.

דעתי האישית על הפרשה היא שאם כל בני האדם מתנהגים בצורה משחיתה ושפלה ולא טובה, גונבים, משתמשים באלימות, הורסים דברים, אז הארץ באמת תישחת.

עם זאת, זה לא בהכרח פתרון טוב של אלוהים להציף את הארץ כולה ולהרוג את כולם. זה פשוט הפתרון הכי קל. בני האדם עלו לאלוהים כל כך גבוה בעצבים שהוא רצה להעיף אותם.

אם הייתי יועצת לאלוהים, הייתי אומרת לו שהיות והוא יכול לעשות הכל, האם הוא לא יכול פשוט להכניס בהם קצת ערכים?

אם הורגים את כל בני האדם, אין בזה לקח כי הם לא יכולים ללמוד משהו אלא רק להתחיל מחדש ואז הבעיות יצוצו מחדש.

לכל אחד יש סיבות לכעוס, אבל להשמיד הכל זו לא דרך כל כך חכמה, זה רק יעצים את הבעיה.

גם עכשיו כשאנחנו בתקופה של מלחמה, אני חושבת שהדרך הנכונה היא לקחת אחריות ולא להשמיד הכל ולהתחיל מחדש. חשוב להגיב כשעושים לנו משהו רע, אבל לא להגזים. לגבי הבחירה של אלוהים בנוח, אני חושבת שהוא בחר בו כי מצא בו הגיון, טוב לב, יכולת הקשבה וחוזק פיזי (כי הוא בנה את כל התיבה לבד). נוח גם היה מאוד נאמן לאלוהים (הוא לא מרד בו בשום שלב). על נוח נכתב שהוא היה איש צדיק תמים בדורותיו, את האלוהים התהלך נוח.

אני חושבת שלא ייתכן שנוח היה האדם היחיד שהתנהג בסדר וכנראה שהיו עוד כמה אנשים שהם סבבה, אפילו אם הם טעו פעם או פעמיים בחייהם.

אני חושבת שזה לא ממש סביר שבן אדם אחד ניצל מהמבול, ודרך יותר טובה הייתה יכולה לשמור על כל האנשים הטובים ולתת להם כלים להשתפר.

לא הייתי מוכנה להיות במצב שאני מוותרת על להציל אנשים מהעם שלי.

אלוהים הנחה את נוח לבנות צוהר.

הצוהר חשוב בשביל שהיונה תוכל לצאת ולחזור, וגם שלא יהיה חנוק.

הצוהר גם יכול לסמל התפתחות, דמיון, שוני בחיים, חשיפה למה שקורה בחוץ, לא לראות כל הזמן את אותם אנשים ואותן חיות, להכיר גם את מה שקורה בעולם.

אני אישית אוהבת לראות מה קורה בחוץ. באופן כללי אני ילדה שאוהבת להתערבב בעולם, להכיר כל מה שחדש, לא להיות כלואה במקום סגור.

אם אני הייתי כלואה בתיבה בלי צוהר, לא הייתי שורדת. גם עם צוהר, כנראה לא הייתי שורדת. יש מצב שהייתי יוצאת ושוחה.

בסופו של דבר אחרי שהסתיים המבול, נח והתיבה הגיעו להר אררט, שם חזר העולם לבנות את עצמו לאט לאט. סיפור המבול מסתיים בסוף טוב, אבל כל הסיפור מלא כאב ואובדן. הסוף, שבו נוח מגיע להר אררט ומוצא את הקשת בענן, לא ממש מייצג את הסיפור עצמו. אני שמחה שהעולם ממשיך להתפתח ומקווה שלא נאלץ לחוות עוד מבולים. תודה לכולם שבאתם!

מבנה הטקסט:

שיר פתיחה: והגשם יבוא
ברכת טלית יעל ורן
שיר נוסף: שיר לשירה

בסיבוב: somewhere over the rainbow

עליה ראשונה:

סבא לני בן _____ | _____
סבתא ג'ודי בת ריטה וניל
סבא יוסף בן ג'וליה ואברהם

עליה שנייה:

דודים:

דניאל אח של יעל, איתן ועינת (יעל)
אבי ותמי, רפי ויעל (אחים של רן)

עליה שלישית:

אלונה שרה בת יעל ורן

סימן טוב ומזל טוב

תפילה לשלום - רן

תפילה להשבת החטופים - יעל

פותחים את התורה

דרשה

סוכריות

אֶת־קִשְׁתִּי נָתַתִּי בְּעַנְּךָ וְהִיָּתָה לְאוֹת בְּרִית בֵּינִי וּבֵין הָאָרֶץ:

למה חשוב לי לעשות בת מצווה?
זה אירוע מיוחד והרבה אנשים באים לראות אותי.
את עוברת מלהיות ילדה להיות נערה.
אני בין לבין.
מה אני מצפה שיהיה שם?
אנשים ומשפחה וחברים.
רוצה שיתרכזו בי.

למה לעלות לתורה?
יש אירוע מרכזי וכולם סביבו.

שִׁמְעֵ יִשְׂרָאֵל, יְהוָה אֱלֹהֵינוּ, יְהוָה אֶחָד

המילה הכי חשובה בעיני היא ישראל. המדינה שבה אנחנו חיים וגרים ועכשיו היא במצב קשה ועצוב. הייתי רוצה לאחל לה שיהיו בה פחות מלחמות ושהיו בה אנשים טובים. בסופו של דבר כולנו אנשים קטנים ומאוד קשה להביא את כולם ביחד כדי לייצר שינוי. בכל זאת אני חושבת שאני יכולה לעזור לישראל להיות טובה יותר, דרך זה שאני אהיה אדם טוב ואז יהיו אנשים סביבי שאולי יספגו מזה השראה וגם יהיו יותר טובים. מה זה אומר בשבילי להיות אדם טוב? להתחשב באחרים, לא לדבר לא יפה, להיות בהקשבה. אני בכיתה ו' ויש לי בכיתה ילדים שממש לא מתנהגים ככה. ילדים משתוללים וזה מפריע לכולם ואז

המורה צועק והשיעור נעצר. לפעמים יש ילדים שרבים ומקללים. הבית ספר שלי הוא קצת כמו ישראל קטנה. אם כולם יריבו ויצעקו ויפעילו אלימות, אז אף אחד לא יוכל ללמוד כלום ולא נתקדם.

גם המילה שמע חשובה בעיני, כי חשוב ללמוד להקשיב אחד לשני. זה גם משהו שמאוד חסר במדינה שלנו. בבית הספר שלי הרבה ילדים מתפרצים. להיות בהקשבה זה להיות במצב שאת מתעניינת בסביבה שלך. כשאלוהים פונה לבני ישראל ואומר להם "שמע ישראל", הוא מתכוון שיהיו בהקשבה וישמעו בקולו. אני יכולה להוסיף על זה גם שיהיו בהקשבה לעצמם. למשל, אם מישהו לא בהקשבה לגוף שלו הוא יכול לפגוע בעצמו. או אם יש הרבה ילדים שרוצים לעשות משהו מסוים ואתה לא רוצה לעשות אותו, אתה צריך להקשיב לעצמך ולמה שאתה באמת רוצה לעשות ולא לעשות משהו סתם כי זה נחשב קול או כי אתה רוצה להשתלב.

"מן הבהמה הטהורה ומן הבהמה שאינה טהורה" - לפחות הוא מציל גם את החיות הלא כשרות, למשל את החזירים או הנמיות או העכברים או החלזונות. לדגים לפחות אין בעיה והם מסתדרים יופי במים ולא צריכים שיצילו אותם. זה אומר שיש קצת יותר מקום בתיבה.

וַיְגַע כָּל-בָּשָׂר הָרִמְשׁ עַל-הָאָרֶץ בְּעוֹף וּבַבְּהֵמָה וּבַחַיָּה וּבְכָל-הַנְּשָׂרָץ הַנִּשְׂרָץ עַל-הָאָרֶץ וְכָל הָאָדָם: כִּבְכָל אֲשֶׁר נִשְׁמַת-רוּחַ חַיִּים בְּאֶפְיוֹ מִכָּל

אֲשֶׁר בְּחַרְבָּה מֵתוֹ: החיות לא עשו כלום ובכל זאת אלוהים לא מאפשר להם

להיות. הוא היה יכול לעשות סירה במקום תיבה, או לעשות תיבה קטנה לבני אדם ותיבה ענקית לחיות, אם כבר אתה מציל כמה בודדים, למה לא להציל כמה שיותר? הרי ברור שהחיות לא עשו שום דבר. את החיות הוא אוהב ועדיין הוא לא מתחשב בהם. אלוהים בעצם הורס את כל העבודה היפה שהוא עשה רק בגלל שלא יצא לא מושלם. **פרפקציוניסטים עושים את זה לפעמים. כנראה העולם שאלוהים יצר ממש לא היה מושלם והיה הרבה לתקן בו, אבל עדיין אני מאמינה שהיה אפשר לעבוד עם זה ולפחות לנסות להחזיר את בני האדם לדרך הטובה לפני שמוותרים והורסים הכל. יכול להיות שאלוהים הוא בכלל פרפקציוניסט ושזה מה שגרם לו להציף את העולם. מרוב שהיה לו קשה לברוא את העולם, הוא עשה לו יום מנוחה שלם כל שבוע, ואז במקום לנוח הוא שוב הורס את העולם ומתחיל להתחלה. הרי ממילא העולם לא מושלם גם עכשיו אז מה עזרה ההצפה?**

אני חושבת גם שאולי אלוהים כל פעם מצִיף את העולם מחדש בדרך אחרת, למשל עושה משבר אחר או מלחמה או משבר אקלים או תירוף כלשהו להתחיל מחדש. במקום ללכת בדרך הקשה ולעבוד על הדבר עצמו, לשפר אותו במקום לוותר עליו.

האם אני פרפקציוניסטית? והאם הייתי מחליטה לוותר על פרויקט חיי או על העולם כולו רק כי הוא לא יצא לי מושלם?
זה כמו ציור שאני מציירת. אם יש ציור שציירתי שאני לא אוהבת, אני משנה רק את החלקים שאני לא אוהבת, ושומרת על החלקים הטובים, ובאמת זה קרה לי ויצא לי ציור יפה מאוד אחרי שלא וויתרתי עליו. השארתי את המהות של הציור ואת השמיים שיניתי. אני משפרת, לא הורסת ומתחילה מחדש.
או הריקוד סוף שנה של הכיתה, בהתחלה הוא היה ממש לא טוב אבל אחרי שינויים הוא יצא ממש סבבה.

ואהבת ...

- ואהבת את עצמך ואת גופך
- ואהבת להיות במים (לא רק בבריכה אלא גם בים)
- ואהבת את משפחתך כי היא הבית והדבר העיקרי שילווה אותך בחיים.
- ואהבת את הטבע ושמרת עליו והקפדת לא ללכלך אותו.
- ואהבת ללמוד (או לפחות תתענייני בזה קצת - להתעניין זה חשוב כי אם אתה לא מתעניין אתה לא באמת רוצה ללמוד ואז סתם תשתעמם. מי שמתעניין באמת לומד בסוף).
- ואהבת ילדים והערכת אותם. תמיד אומרים בבית ספר להעריך את המורים ואת המבוגרים, מה עם להעריך את הילדים? הם לא פחות חשובים. גם ילדים עושים דברים חשובים ובסופו של דבר הם יהיו המבוגרים של העתיד אז שנלמד לאהוב אותם מעכשיו.
- ואהבת את החיות ולא פגעת בהם. לא רק את החיות החמודות עם הפרווה אלא את כולם כי לפעמים מתעללים בחיות ותדמיינו שהיו מתעללים בנו. אף אחד לא היה רוצה בזה.

פרשת נח

**אלוהים ברא את הארץ ואת בני האדם ואז בני האדם לא התנהגו יפה, חוץ מנח, ואלוהים החליט שהוא רוצה לעשות מבול ולשטוף את כולם חוץ מהחיות שיעלו זוג זוג.
זה רעיון קצת קיצוני, סה"כ אלוהים בנה פה משהו ולא צריך ישר להרוס הכל. הוא פנה לנח ואמר לו לבנות תיבה, והוא**

בנה, וכל היתר לא הבינו מה הוא עושה וצחקו עליו, והוא הכניס את כל החיות ואת המשפחה, ואז התחיל לרדת מבול. ואז באיזה שהוא שלב הוא שלח עורב והעורב חיפש ולא מצא יבשה, ואז שלח יונה שלא חזרה הרבה זמן, ואז היונה מצאה עלה של זית והיונה החזירה את העלה וכך נח הבין שיש יבשה.

מחשבות שחשבנו:

לדעתי (אלונה) הסיפור קצת לא הגיוני כי יש בו רק בנים, רק נח ואישתו ושלושת הבנים שלו, חם יפת ושם. עכשיו אני מבינה שבעצם כנראה היו גם בנות, אחיות של חם ויפת ושם, אבל התורה לא בחרה להזכיר אותן כביכול כי בנות הן פחות חשובות. זה מאכזב כי בנים ובנות זה כמעט אותו דבר. זה בן אדם וזו בת אדם, אין שום סיבה שהם לא יהיו באותו מעמד, אבל בוחרים לספר לנו רק על הבנים של נח. אנחנו אפילו לא יודעים איך קוראים לאישתו. אני לא רואה שום סיבה שבנות יהיו פחות חשובות, בנות הן גם אלו שבתכלס יוצרות את הבנאדם הבא. האישה היא זו שמחזיקה את ההריון ומזינה אותו. אין סיבה שהיא סתם תהיה בבית לבשל ולנקות.

היום זה כבר לא ככה, או לפחות פחות ככה. אני מרגישה שאני חיה בחברה שיש בה שוויון, ובה נשים יכולות לעשות הכל. יש עבודות שמתאימות יותר לגברים ויש כאלו שמתאימות יותר לנשים, אבל יש גם הפוך. בת למשל לרוב לא תהיה פועלת בנין. אבל יחסית לפעם, החברה שלנו ממש בסדר. אני גם חושבת שבחברה האורתודוקסית עדיין יש דרך ארוכה להגיע עד שיהיה שוויון אמיתי.